

[Torben Lund]

sig til at lave en kvote, der var under de 1.500 boliger. Der er slet ikke lavet nogen form for begrænsninger i det. Jeg synes, det er meget betænkeligt at skulle give en sådan bemyndigelse til boligministeren.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg synes lige, jeg vil rette en misforståelse. Det lød, som om hr. Torben Lund udlagde mine ord, som om vi skulle have en redogørelse her i salen om flygtningespørgsmål. Det har aldrig været min tanke, men jeg forestillede mig, at det var ganske praktisk for Folketingets medlemmer og specielt for boligudvalgets medlemmer, at man fik en oversigt over, hvilke initiativer boligministeren nu vil tage, for vi har allerede hørt i pressen, at boligministeren vil spille ud med 100 mill. kr., sådan som det også er foreslået i betænkningen om flygtningeproblemet.

Det synes jeg er en start, men som jeg sagde i første omgang, tror heller ikke jeg, at det er tilstrækkeligt, men det kunne jo være, at boligministeren havde andre ting i ærmet, og så synes jeg, vi skal se dem. Jeg forestiller mig, at en sådan oversigt til Folketingets boligudvalg måtte kunne udarbejdes i hvert fald inden påske, sådan at vi havde hold på, hvor vi står i flygtningespørgsmålet, sådan at der er rimelig tid for Folketingets partier til at tage de initiativer, der burde tages inden sommerferien.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Hr. Pelle Voigt spørger, hvor grænsen går i forbindelse med udgifter til dækningen af byggeskader i den almenyttige sektor. Grænsen går fremover i målsætningen ved nul; vi lovgiver altså for fremtiden. Vi kan jo ikke begynde at sige, hvordan det egentlig skulle have set ud før i tiden, hvad det har belastet med. Vi må ændre lovgivningen, så vi får nogle nettorammer, nogle ærlige rammer, og så vi finansierer byggeskader på en anden måde. Det er nøjagtigt det, regeringen har fremsat forslag om i Folketinget og fået godkendt med et stort flertal, og det burde vi være glade for.

Men jeg vil også vove den påstand, at vi vel efterhånden kender størstedelen af de bebyggelser, hvor der er byggeskader. Man skal ikke tro, det er en stor del af den samle-

de almenyttige boligmasse, der er omfattet af disse byggeskader; det er en lille del, der er centreret om en speciel epoke i byggeriets historie, og det er min opfattelse, at vi har ganske godt hold på omfanget af denne type af bebyggelser og også de forventede udgifter. Men en endelig grænse kan man ikke give. Hensigten med denne finansiering er at hjælpe de lejere, der bebor disse bebyggelser, altså at vi finansierer byggeskadeomkostningerne på en så favorabel måde, at beboerne stort set ikke bliver belastet af skaderne, og det er vel også et boligpolitisk rigtigt sigte.

Jeg er lidt skuffet over den holdning, hr. Albrechtsen viser over for det frivillige arbejde med flygtninge. Jeg er noget skuffet over, at man har den opfattelse, at det er noget statisk, at vi altså nu har et antal flygtninge, der skal bosættes, og at man ingenting gør. Dansk Flygtningehjælp har med stor dygtighed og i al stilhed hidtil formået at skaffe boliger til ca. 400 flygtninge om måneden. Det mål, vi har for 1987, er 600 flygtninge om måneden, og det er de ekstra foranstaltninger, der skal træffes i så henseende, Flygtningeudvalgets betænkning viser vejen til.

Når hr. Torben Lund klager over, at man ikke har foretaget sig noget, er det værd lige at se på tidsforløbet. Udvalget afgav sin betænkning den 27. januar, og jeg mener, man skylder ethvert udvalg, at politikerne også er villige til at lægge øre til det, udvalget har siddet og arbejdet med, for at prøve at forstå det. Bag dette udvalgsarbejde ligger en enig indstilling omfattende også Dansk Flygtningehjælp, der selv har som hovedsynspunkt, at vi skal forsøge os ad frivillighedens vej. Det ville være lidt mærkeligt, om synspunkterne hos denne organisation – der mere end nogen anden har båret byrden, når det gælder om at skaffe boliger – ikke også skulle følges.

I øvrigt burde alle i det politiske arbejde vide, at perioden fra den 27. januar til nu er ganske kort, når vi taler om udarbejdelse af lovforslag, der omfatter andre instanser og offentlige myndigheder uden for staten, nemlig den kommunale verden. Vi skylder også kommunerne, som skal være med til at bære byrden, at de bliver hørt, at de indgår i de forhandlinger, som rent faktisk finder sted. Det er også et svar til hr. Albrechtsen om det samme spørgsmål.